

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 912

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 10 septembrie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 224 din 23 aprilie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 ¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, astfel cum au fost introduse în lege prin art. IV pct. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice.....	2–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
142.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției generale pentru relațiile cu instituțiile prefectului.....	6–14
539.	— Ordin al vicepreședintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor privind informarea consumatorilor la comercializarea produselor preambalate al căror volum sau a căror greutate a scăzut	15
ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL		
2/H.	— Hotărâre privind interpretarea prevederilor art. 13 alin. (2) și (10) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 224**

din 23 aprilie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, astfel cum au fost introduse în lege prin art. IV pct. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, excepție ridicată de Societatea Internațional Rail Transport și Construcții Căi Ferate — S.R.L. din București în dosarele nr. 222/3/2020 și nr. 1.762/3/2020 ale Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.157D/2020 și nr. 1.158D/2020.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, consilier juridic Andreea Daniela Vasile, cu împuternicire depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că dosarele în discuție se află la al doilea termen de judecată, fiind conexe la primul termen de judecată — 21 martie 2024 —, când, în temeiul dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, coroborate cu ale art. 222 și 224 din Codul de procedură civilă, Curtea a amânat judecarea cauzei pentru data de 23 aprilie 2024.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia și depune concluzii scrise.

5. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, prin care s-a arătat că obligația de consemnare a cauțiunii reprezintă o măsură legislativă adecvată și necesară, care reprezintă un just echilibru între interesul general și cel particular.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

6. Prin încheierile din 29 iunie 2020, pronunțate în dosarele nr. 222/3/2020 și nr. 1.762/3/2020, **Tribunalul Timiș — Secția**

de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, excepție ridicată de Societatea Internațional Rail Transport și Construcții Căi Ferate — S.R.L. din București în cauze întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 101/2016.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 sunt neconstituționale întrucât, atât prin quantum, cât și prin configurarea sa juridică, cauțiunea impusă prin acestea este de natură să impieteze grav asupra drepturilor operatorilor economici la un remediu efectiv împotriva actelor autorităților contractante, cu atât mai mult cu cât este aplicabilă în ambele forme de contestație (fie pe cale administrativ-jurisdicțională la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, fie pe cale judiciară la instanța de judecată) și pentru cazul în care nu se solicită suspendarea procedurii de achiziție publică, ceea ce, în mod evident, nu poate conduce la afectarea în niciun fel a cursului procedurii și atribuirii contractului de achiziție publică. Astfel, normele criticate, prin impunerea acestei cauțiuni, au efect de descurajare a operatorilor economici de a contesta actele din procedura achizițiilor publice, fiind puși în imposibilitate financiară de a o putea achita având în vedere quantumul ridicat și faptul că este obligatorie numai pentru una dintre părțile litigiului, aspect care încalcă (i) accesul liber la justiție, deoarece nu se justifică de vreme ce este percepută inclusiv în situațiile în care nu se cere suspendarea procedurii, și (ii) principiul tratamentului egal, deoarece autoritatea contractantă este scutită de la plata acesteia. În contextul criticilor de neconstituționalitate sunt menționate: Cartea verde privind modernizarea politicilor Uniunii Europene în domeniul achizițiilor publice către o piață europeană a achizițiilor publice mai performantă; Rezoluția nr. (81)7 a Comitetului Miniștrilor către statele membre privind mijloacele de facilitare a accesului la justiție.

8. **Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile criticate impun o condiție privind accesul la justiție, care are un scop legitim, și anume constituirea unei garanții destinate reparării eventualelor prejudicii cauzate părții împotriva căreia se cere luarea unor măsuri, în condițiile în care cererea celui ce plătește cauțiunea se respinge, respectiv descurajarea cererilor nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 611 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016. Dispozițiile art. 611 din Legea nr. 101/2016 au fost introduse în lege prin art. IV pct. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 4 iunie 2018, iar în dinamica legislativă au fost modificate și completate, succesiv, prin art. IV pct. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 12 februarie 2020, prin art. IV pct. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2020 privind modificarea și completarea unor acte normative cu impact în domeniul achizițiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 13 iulie 2020, prin art. IV pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 3/2021 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul achizițiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 27 august 2021, și prin art. III pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26 din 18 martie 2022 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul investițiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 21 martie 2022.

13. Însă, având în vedere contextul în care a fost introdusă acțiunea pe rolul instanței judecătorești, aplicarea legii în timp, faptul că, prin actele normative antereferte, soluția legislativă criticată a primit noi dimensiuni, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să exercite controlul de constituționalitate asupra prevederilor art. 611 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, astfel cum au fost introduse prin art. IV pct. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 și astfel cum au produs efecte în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, care au următorul cuprins:

„Art. 611. — (1) Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sau art. 49, sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie în prealabil o cauziune stabilită după cum urmează:

a) 2% din valoarea estimată a contractului, în cazul în care aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la

art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 35.000 lei;

b) 2% din valoarea stabilită a contractului, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 88.000 lei;

c) 2% din valoarea estimată a contractului, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 220.000 lei;

d) 2% din valoarea stabilită a contractului, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 880.000 lei.”

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, ale art. 135 — *Economia* și ale art. 148 referitor la prioritatea normelor europene cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare. Având în vedere critica de neconstituționalitate și Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea reține și dispozițiile art. 16 din Constituție. De asemenea, sunt menționate art. 6 cu privire la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 10 din Declarația universală a drepturilor omului (referitor la dreptul oricărei persoane, în deplină egalitate, de a fi audiată în mod echitabil și public de către un tribunal independent și imparțial care va hotărî asupra drepturilor și obligațiilor sale) și art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (referitor la dreptul privind soluționarea litigiului în mod echitabil de un tribunal competent, independent și imparțial, stabilit prin lege).

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că soluția legislativă criticată în prezenta cauză a mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, care a fost concretizat, spre exemplu, prin Decizia nr. 25 din 16 februarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 23 mai 2023, Decizia nr. 276 din 17 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 22 septembrie 2022, Decizia nr. 30 din 27 ianuarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 9 mai 2022, Decizia nr. 269 din 22 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.028 din 28 octombrie 2021, Decizia nr. 865 din 17 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 27 mai 2020, și Decizia nr. 501 din 17 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 24 aprilie 2020, și prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, și ale căror considerente sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

16. Cu privire la pretinsa încălcare a principiului egalității în fața legii prin prisma faptului că numai o parte a litigiului are obligativitatea depunerii cauțiunii în discuție, respectiv operatorul economic, iar nu și autoritățile contractante, prin Decizia nr. 25 din 16 februarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 23 mai 2023, paragrafele 15 și 16, având în vedere jurisprudența sa anterioară, Curtea a constatat că această critică este neîntemeiată, întrucât o eventuală comparație între contestator și autoritatea contractantă nici nu s-ar putea susține câtă vreme cauțiunea în discuție a fost instituită tocmai pentru a proteja autoritatea contractantă de riscul unui eventual comportament necorespunzător al participantului la procedură, respectiv al contestatorului (în acest sens, a se vedea și Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 19 martie 2015, paragraful 48). De altfel, principiul egalității în drepturi prevăzut de Constituție pentru cetățeni nu poate ca, prin extensie, să primească semnificația unei egalități între cetățeni și autoritățile publice (Decizia nr. 839 din 17 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 221 din 4 martie 2021, paragraful 14). Așa fiind, nu se poate vorbi despre încălcarea principiului egalității decât atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă. Or, în ipoteza în discuție, persoanele juridice, ca subiecte colective de drept, se află, evident, într-o situație diferită, iar scutirea instituțiilor și a autorităților publice de plata sumelor stabilite cu titlu de cauțiune (sau a taxelor judiciare de timbru/timbru judiciar) are o justificare obiectivă și rațională, aceste autorități fiind finanțate de la bugetul de stat pentru a putea funcționa, iar taxele respective se fac venit tot la bugetul de stat, astfel că ar fi absurd ca autoritățile în cauză să fie obligate (formal) să plătească din buget o taxă care revine aceluiași buget (Decizia nr. 276 din 17 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 22 septembrie 2022, paragraful 18, și Decizia nr. 269 din 22 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.028 din 28 octombrie 2021, paragraful 44).

17. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 21 din Constituție, invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că aceste prevederi dispun, pe de o parte, cu privire la accesul liber la justiție și, pe de altă parte, stabilesc posibilitatea existenței unor jurisdicții speciale administrative, care trebuie să fie facultative și gratuite. Atât în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57), cât și în a Curții Constituționale (Decizia nr. 160 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 9 iunie 2016, paragraful 23), s-a statuat că o caracteristică a dreptului de acces liber la justiție este aceea că nu este un drept absolut și că el poate fi supus unor restricții legitime, cum ar fi termenele legale de prescripție sau ordonanțele care impun depunerea unei cauțiuni *judicatum solvi*; important este ca aceste restrângeri să nu aducă atingere substanței dreptului, să urmărească un scop legitim și să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit (Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragraful 39, sau Hotărârea din 10 mai 2001, pronunțată în Cauza *Z. și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 93).

18. Față de această împrejurare, Curtea reține că stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție, în general, nu constituie, în sine, o încălcare a accesului liber la justiție, acesta presupunând accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Însă

legiuitorul este ținut să o facă orientându-se după principiul *est modus în rebus*, respectiv să fie preocupat ca exigențele instituite să fie îndeajuns de rezonabile încât să nu pună sub semnul întrebării însăși existența dreptului (Decizia nr. 40 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 16 martie 2004).

19. Or, în ceea ce privește instituirea unei cauțiuni prin legislația ce reglementează remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, respectiv quantumul acesteia, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că acesta este rezonabil, legiuitorul impunând și un prag maxim până la care poate fi fixată cauțiunea, iar opțiunea acestuia este pe deplin justificată. Contractele de achiziții publice presupun, de cele mai multe ori, efectuarea de lucrări publice cu un anumit grad de complexitate. Nu orice operator economic are capacitatea logistică și financiară de a efectua aceste lucrări, mai ales că, de cele mai multe ori, mecanismul de efectuare a lucrărilor presupune investiții inițiale ale operatorului economic ce sunt decontate ulterior de stat. Așadar, operatorii economici nu se află în aceeași situație juridică, ei neavând toți aceeași capacitate economică de realizare a obiectivelor vizate de contractele de achiziții publice. Or, dinamica raporturilor juridice existente în domeniul achizițiilor publice demonstrează că intervenția legiuitorului era necesară, în condițiile în care drepturile procesuale au fost exercitate frecvent cu rea-credință de către operatori economici care nu aveau capacitatea efectivă de a-și executa obligațiile ce rezultau din încheierea contractelor de achiziții publice. Interesul național impune ca statul să poată realiza cu celeritate obiectivele propuse în vederea îmbunătățirii vieții cetățenilor săi, cu respectarea, bineînțeles, a drepturilor și a intereselor legitime ale eventualilor participanți la procedurile de achiziție publică. Prin instituirea cauțiunii legiuitorul a urmărit, pe de o parte, să descurajeze cererile nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale, iar, pe de altă parte, să constituie o garanție destinată acoperirii eventualelor pagube ce ar putea fi produse părții împotriva căreia se cere luarea unor măsuri, în condițiile în care cererea celui ce plătește cauțiunea se respinge. Instanța de contencios constituțional a reținut că obiectivele urmărite prin adoptarea de către legiuitor a măsurii criticate se circumscriu unui scop legitim și că instituirea acestei obligații de consemnare a cauțiunii reprezintă o măsură legislativă adecvată, necesară și care păstrează un just echilibru între cerințele de interes general protejate de legiuitor — prevenirea exercitării cu rea-credință a drepturilor procesuale — și interesul individual al justițiabilului de a avea acces efectiv la instanță în vederea folosirii mijloacelor procedurale puse la dispoziția sa (Decizia nr. 30 din 27 ianuarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 9 mai 2022, paragraful 20, și Decizia nr. 501 din 17 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 24 aprilie 2020, paragrafele 33—36).

20. Ca atare, accesul liber la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei condiționări, competența de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești revenindu-i legiuitorului în virtutea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 126 alin. (2), potrivit căroră „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. De altfel, în cadrul prestabilit de legiuitor prin Legea nr. 101/2016, potrivit art. 2 din aceasta, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al unei autorități contractante sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri poate

solicita anularea actului, obligarea autorității contractante la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, pe cale administrativ-jurisdicțională sau judiciară, potrivit prevederilor acestei legi, context în care poate folosi dreptul la apărare și poate beneficia de un proces echitabil având în vedere că acest cadru legislativ, raportat la specificitatea sa, conține garanțiile aferente unui proces echitabil. Prin urmare, Curtea nu poate reține pretinsa încălcare a accesului liber la justiție, a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil din perspectiva învederată de autoarea excepției de neconstituționalitate.

21. Cu privire la celelalte dispoziții constituționale enumerate în susținerea excepției de neconstituționalitate, respectiv ale art. 135 referitor la economie și ale art. 148 privind aplicarea actelor de drept european cu caracter obligatoriu, se observă că autoarea acesteia se limitează la a le invoca fără să arate însă modalitatea prin care normele criticate sunt contrare acestora. Simpla menționare, în motivarea excepției de neconstituționalitate, a unei publicații ce conține documente de analiză și recomandări pentru îmbunătățirea legislației în domeniul achizițiilor publice, ce reflectă o serie de idei privind metode mai eficiente de îndeplinire a diverselor obiective în materie, astfel cum este Cartea verde privind modernizarea politicii Uniunii Europene în domeniul achizițiilor publice „Către o piață europeană a achizițiilor publice mai performantă”, care nu are caracter obligatoriu la nivelul actelor europene și, prin urmare, nici nu are relevanță constituțională, nu este suficientă pentru a analiza pretinsa încălcare a normelor constituționale de referință. Astfel, Curtea nu poate formula propriile critici, la care, ulterior, să și răspundă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, precitată).

22. Cu toate acestea, distinct de cele de mai sus, având în vedere că dispozițiile art. 148 din Constituție vizează dreptul

european, instanța de contencios constituțional învederează că, la nivel european, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a avut ocazia să se pronunțe cu privire la compatibilitatea dintre legislația Uniunii Europene și instituirea unei garanții de bună conduită, care, astfel cum s-a arătat mai sus și cum a reținut și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, precitată, paragraful 41, are semnificația unei cauțiuni menite să asigure exercitarea corespunzătoare și neabuzivă a drepturilor procesuale, cu toate consecințele procesuale care decurg din finalitatea urmărită prin instituirea acesteia. Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat în Hotărârea din 15 septembrie 2016, pronunțată în cauzele C-439/14 și C-488/14, S.C. Star Storage — S.A. împotriva Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) (C-439/14) și S.C. Max Boegl România — S.R.L., S.C. UTI Grup — S.A., Astaldi Sp. A., S.C. Construcții Napoca — S.A. împotriva R.A. Aeroportul Oradea, S.C. Porr Construct — S.R.L., Teerag-Asdag Aktiengesellschaft, S.C. Col-Air Trading — S.R.L., AVZI — S.A., Trameco — S.A., Iamsat Muntenia — S.A. (C-488/14), paragraful 63, că normele europene în materie trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale, care condiționează admisibilitatea oricărei căi de atac împotriva unui act al autorității contractante de obligația reclamantului de a constitui garanția de bună conduită pe care o prevede în beneficiul autorității contractante, din moment ce această garanție trebuie să îi fie restituită reclamantului indiferent de soluția pronunțată în calea de atac.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile antereferte și păstrează valabilitatea și în cauza de față.

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Internațional Rail Transport și Construcții Căi Ferate — S.R.L. din București în dosarele nr. 222/3/2020 și nr. 1.762/3/2020 ale Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, astfel cum au fost introduse în lege prin art. IV pct. 40 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 aprilie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției generale pentru relațiile cu instituțiile prefectului

Având în vedere Hotărârea Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Direcției generale pentru relațiile cu instituțiile prefectului, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 164/2016 privind aprobarea

Regulamentului de organizare și funcționare a Direcției generale pentru relațiile cu instituțiile prefectului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 871 din 1 noiembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despescu,
secretar de stat

București, 4 septembrie 2024.
Nr. 142.

ANEXĂ

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Direcției generale pentru relațiile cu instituțiile prefectului

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Direcția generală pentru relațiile cu instituțiile prefectului, denumită în continuare *direcția generală*, este structura de specialitate a aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, denumit în continuare *ministerul*, fără personalitate juridică, având competență în domeniul monitorizării, îndrumării metodologice și coordonării activității prefecților, subprefecților și a personalului din cadrul instituțiilor prefectului, raportat la prerogativele ce le revin potrivit prevederilor art. 123 din Constituția României, republicată, coroborate cu prevederile art. 252—260 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și cu cele ale Hotărârii Guvernului nr. 906/2020 pentru punerea în aplicare a unor prevederi ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Direcția generală asigură în activitatea sa aplicarea legilor, a ordonanțelor și a hotărârilor Guvernului, a ordinelor și a instrucțiunilor emise de ministrul afacerilor interne, precum și a dispozițiilor secretarului de stat care coordonează direcția generală, în domeniul său de competență.

Art. 2. — Direcția generală este subordonată ministrului afacerilor interne, denumit în continuare *ministru*, și se află în coordonarea secretarului de stat desemnat în acest sens.

CAPITOLUL II

Organizarea direcției generale

Art. 3. — (1) Direcția generală are următoarea structură organizatorică:

- conducerea;
- manageri publici (la nivel de compartiment);
- Serviciul monitorizarea și îndrumarea activității instituției prefectului în domeniul politicilor publice și electoral;
- Serviciul monitorizarea și îndrumarea activității instituției prefectului în domeniul verificării legalității și al serviciilor publice deconcentrate;
- Serviciul coordonarea activității instituției prefectului, analize și sinteze;
- monitorizarea activității instituției prefectului în domeniul serviciilor de utilități publice (la nivel de compartiment);
- suport decizional și documente clasificate (la nivel de compartiment);
- structura de securitate (la nivel de compartiment).

(2) Organigrama direcției generale este prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 4. — Între structurile de specialitate ale direcției generale prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b)—h) se stabilesc relații de cooperare, în vederea îndeplinirii atribuțiilor care le revin.

Art. 5. — (1) Activitatea desfășurată de direcția generală în vederea atingerii obiectivelor propuse are la bază relații de autoritate, de cooperare, respectiv de colaborare.

(2) Relațiile de autoritate ierarhică se stabilesc:

- a) între conducerea direcției generale și structurile sale de specialitate, în scopul menținerii și perfecționării stării de funcționalitate a sistemului relațional intern al direcției generale;
- b) între șefii structurilor de specialitate ale direcției generale și personalul subordonat acestora.

(3) Direcția generală are relații de autoritate funcțională și de coordonare cu instituțiile prefectului, în scopul:

- a) desfășurării unitare a activității instituțiilor prefectului;
- b) asigurării îndrumării instituțiilor prefectului în ceea ce privește aplicarea legislației specifice, precum și a procedurilor stabilite prin normele interne;
- c) monitorizării îndeplinirii de către instituțiile prefectului a atribuțiilor specifice și a sarcinilor încredințate de către Guvern și Ministerul Afacerilor Interne.

(4) Relațiile de cooperare ale direcției generale se stabilesc cu alte structuri din cadrul aparatului central al ministerului, instituții și structuri aflate în subordinea sau în coordonarea ministerului, respectiv unități din subordinea acestora.

(5) Relațiile de colaborare ale direcției generale se stabilesc cu autorități publice, instituții și alte organizații pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin.

(6) Diagrama principalelor relații ale direcției generale este prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 6. — (1) Sistemul informațional-decizional derulat în cadrul direcției generale este prevăzut în anexa nr. 3.

(2) Legătura dintre componenta decizională și cea informațională a sistemului prevăzut la alin. (1) se prezintă astfel:

a) la intrare, componenta informațională furnizează componentei decizionale informația pe care aceasta din urmă o transmite spre prelucrare structurilor de specialitate ale direcției generale;

b) la ieșire, componenta informațională dirijează deciziile luate în cadrul componentei decizionale pentru a fi executate și aplicate de către structurile de specialitate ale direcției generale, respectiv instituțiile prefectului;

c) componenta informațională presupune existența unui circuit intern de informații.

(3) Componenta informațională și cea decizională sunt cuplate, variabilele de intrare ale uneia fiind variabilele de ieșire ale celeilalte.

Art. 7. — Personalul direcției generale este format din funcționari publici, funcționari publici cu statut special — polițiști și cadre militare, repartizați pe domenii de activitate.

Art. 8. — (1) Întregul personal al direcției generale este subordonat direct directorului general, respectiv directorilor generali adjuncți care îi coordonează activitatea și, în mod nemijlocit, șefilor structurilor din care face parte.

(2) Personalul direcției generale răspunde pentru executarea sarcinilor de serviciu încredințate, potrivit fișelor posturilor.

CAPITOLUL III

Obiectivele și atribuțiile direcției generale

Art. 9. — Principalele obiective ale direcției generale sunt:

a) asigurarea cadrului de referință corespunzător aplicării legislației specifice la nivelul instituțiilor prefectului, într-un mod coerent și unitar;

b) perfecționarea activității instituțiilor prefectului în ceea ce privește gestionarea problematichilor din diferite sectoare de activitate, raportat la îndeplinirea prerogativelor stabilite de actele normative în vigoare;

c) creșterea calității și eficienței serviciilor publice prestate de instituțiile prefectului.

Art. 10. — (1) Direcția generală are următoarele atribuții principale:

a) monitorizarea activității prefectilor, subprefectilor și a personalului din cadrul instituțiilor prefectului cu privire la

exercitarea atribuțiilor stabilite prin acte normative și realizarea sarcinilor încredințate de către Guvern și Ministerul Afacerilor Interne;

b) îndrumarea metodologică, prin asigurarea cadrului de referință corespunzător aplicării legislației specifice la nivelul instituțiilor prefectului, într-un mod coerent și unitar;

c) coordonarea activităților structurilor de specialitate din cadrul instituțiilor prefectului, cu excepția serviciilor publice comunitare de pașapoarte și a serviciilor publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor;

d) prelucrarea de informații referitoare la modul de gestionare a problematichilor din diferite sectoare de activitate ale instituțiilor prefectului;

e) controlul de specialitate, pe linia de competență, al modului de organizare și desfășurare a activității în cadrul instituțiilor prefectului.

(2) Pe linie de monitorizare, îndrumare metodologică și coordonare, direcția generală are atribuții, în principal, cu privire la organizarea și desfășurarea în cadrul instituțiilor prefectului a următoarelor activități:

a) verificarea legalității actelor administrative emise sau adoptate de către autoritățile administrației publice locale și sesizarea instanței de contencios administrativ în situația în care acestea sunt considerate ilegale;

b) gestionarea problematichilor din domeniul serviciilor publice deconcentrate;

c) utilizarea aplicației Apostilă;

d) realizarea atribuțiilor prevăzute în legislația specifică din domeniul organizării și desfășurării alegerilor locale, parlamentare, prezidențiale și pentru Parlamentul European, precum și a referendumului național;

e) modul de realizare a obiectivelor prevăzute în Programul de guvernare, politici publice și strategii, la nivelul județului sau al municipiului București, după caz;

f) sarcinile încredințate de către Guvern și Ministerul Afacerilor Interne în urma desfășurării videoconferințelor cu perfecții;

g) exercitarea atribuțiilor stabilite prin acte normative și realizarea sarcinilor încredințate de către Guvern și Ministerul Afacerilor Interne;

h) aplicarea legislației specifice domeniului lor de competență.

(3) Pe linie de prelucrare a datelor și informațiilor primite de la instituțiile prefectului, direcția generală are ca principale atribuții:

a) întocmirea de informări, sinteze, note, analize și rapoarte, pe diverse teme din domeniul de competență, pe baza datelor transmise de către perfecți;

b) analizarea problemelor întâmpinate de către perfecți, în calitatea acestora de președinți ai comitetelor județene pentru situații de urgență, în vederea informării conducerii direcției generale și a conducerii Ministerului Afacerilor Interne.

(4) Pe linie de control, direcția generală are ca atribuție realizarea, din poziția conducerii ministerului, a controlului ierarhic de specialitate asupra activității instituțiilor prefectului, cu privire la exercitarea atribuțiilor prevăzute în acte normative ori a sarcinilor date de conducerea ministerului.

(5) Direcția generală exercită și alte atribuții, după cum urmează:

a) pregătirea și elaborarea proiectelor de hotărâre a Guvernului pentru numirea, respectiv eliberarea din funcție a prefectilor și a subprefectilor;

b) întocmirea și înaintarea documentației către prim-ministrul României, ca urmare a propunerii prefectului privind ocuparea funcției publice de secretar general al instituției prefectului;

c) verificarea ordinelor cu caracter normativ emise de către perfecți, cu formularea de propuneri conform prevederilor legale;

d) întocmirea, la solicitarea Direcției generale juridice, a unor puncte de vedere cu privire la interpelările și întrebările adresate

prim-ministrului și ministrului afacerilor interne de către deputați și senatori, în domeniul de competență;

e) elaborarea, în calitate de unitate inițiatoare, a proiectelor de acte normative din domeniul său de competență și întocmirea unor puncte de vedere cu privire la proiectele de acte normative elaborate de alte entități, care privesc activitatea instituțiilor prefectului sau a ministerului în relația cu acestea;

f) analizarea și verificarea aspectelor sesizate de către petenți și formularea, în condițiile legii, a răspunsurilor la petițiile cetățenilor și organizațiilor neguvernamentale, adresate direcției generale ori ministerului și repartizate spre soluționare direcției generale de către conducerea ministerului.

CAPITOLUL IV

Conducerea direcției generale

Art. 11. — (1) Conducerea direcției generale este exercitată de către directorul general, ajutat de doi directori generali adjuncți.

(2) Directorul general se află în subordinea directă a ministrului și în coordonarea secretarului de stat care coordonează activitatea direcției generale. Directorii generali adjuncți se află în subordinea nemijlocită a directorului general.

Art. 12. — (1) Directorul general conduce întreaga activitate a direcției generale și o reprezintă în relațiile cu celelalte structuri din aparatul central al ministerului, cu instituțiile și structurile aflate în subordinea sau în cadrul ministerului și cu unitățile din subordinea acestora, precum și cu structurile similare din cadrul instituțiilor și organismelor din afara ministerului.

(2) Directorul general poate delega atribuții din competența sa directorilor generali adjuncți sau altor persoane din subordine, în condițiile legii.

(3) Raporturile de coordonare și îndrumare a activităților structurilor direcției generale de către directorii generali adjuncți se stabilesc potrivit organigramei.

(4) Directorul general, în baza analizelor și sintezelor realizate la nivelul structurilor din cadrul direcției, prezintă secretarului de stat care coordonează activitatea direcției generale documentele necesare emiterii unor dispoziții.

Art. 13. — (1) În baza și executarea actelor normative, a ordinelor și instrucțiunilor ministrului, precum și a dispozițiilor secretarului de stat care coordonează activitatea direcției generale, emise conform competențelor, directorul general emite dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine, iar pentru instituțiile prefectului numai cu aprobarea secretarului de stat care coordonează activitatea direcției generale.

(2) În exercitarea actului de conducere, directorul general stabilește prin dispoziție raporturile de coordonare și îndrumare a activităților structurilor direcției de către directorii generali adjuncți.

Art. 14. — Directorul general reprezintă direcția generală în relațiile cu celelalte structuri din cadrul aparatului central al ministerului și cu structuri aflate în subordinea sau în cadrul ministerului, cu autorități publice din administrația publică centrală și locală, cu instituții publice, precum și cu organizații ale societății civile.

Art. 15. — (1) Directorul general răspunde în condițiile legii, potrivit fișei postului, în fața ministrului și a secretarului de stat care coordonează activitatea direcției generale, de întreaga activitate pe care o desfășoară direcția generală.

(2) Organizarea și modalitățile de planificare a activităților desfășurate de direcția generală, precum și de evaluare a activităților desfășurate de către structurile acesteia se stabilesc prin dispoziție a directorului general.

Art. 16. — Directorii generali adjuncți răspund în condițiile legii, potrivit fișelor posturilor, în fața directorului general, de activitatea serviciilor și compartimentelor care le sunt încredințate spre coordonare și îndrumare, precum și de îndeplinirea altor atribuții sau competențe care le sunt dispuse/delegate de către directorul general.

CAPITOLUL V

Obiectivele și atribuțiile structurilor din cadrul direcției generale

SECȚIUNEA 1

Obiectivul și atribuțiile Compartimentului manageri publici

Art. 17. — (1) Obiectivul general al Compartimentului manageri publici îl reprezintă transferul de cunoștințe către celelalte structuri din cadrul direcției generale și către instituțiile prefectului în vederea proiectării și implementării procedurilor și activităților necesare creșterii eficienței actului administrativ.

(2) Compartimentul manageri publici se subordonează nemijlocit directorului general.

Art. 18. — Compartimentul manageri publici are următoarele atribuții principale:

a) elaborarea de strategii, planuri de acțiune și alte documente de politici publice privind activitatea direcției generale și a instituțiilor prefectului, în colaborare cu celelalte compartimente funcționale ale direcției generale;

b) asigurarea diseminării, la nivelul personalului de conducere al direcției generale, de concepte și componente ale managementului public modern;

c) monitorizarea și îndrumarea metodologică a dezvoltării sistemului de control intern/managerial la nivelul direcției generale;

d) sprijinirea instituțiilor prefectului pe linia elaborării documentației în vederea implementării programelor proprii de dezvoltare a sistemului de control intern managerial;

e) formularea de propuneri de îmbunătățire a activității direcției generale sau a instituțiilor prefectului prin introducerea de instrumente de lucru specifice;

f) elaborarea de documente programatice, inclusiv ghiduri, privind realizarea activităților specifice de către prefect și aparatul de specialitate al acestuia;

g) întocmirea unor puncte de vedere cu privire la interpelările și întrebările adresate prim-ministrului și ministrului afacerilor interne de către deputați și senatori, repartizate de conducerea direcției generale, potrivit domeniului de competență al compartimentului;

h) elaborarea unor proiecte de acte normative și întocmirea unor puncte de vedere cu privire la proiectele de acte normative elaborate de alte entități, din domeniul de competență al compartimentului, potrivit dispozițiilor conducerii direcției generale;

i) coordonarea și controlul instituțiilor prefectului în vederea asigurării identității vizuale în mediul electronic prin intermediul paginilor de internet proprii;

j) realizarea activității de arhivare a documentelor.

SECȚIUNEA a 2-a

Obiectivul și atribuțiile Serviciului monitorizarea și îndrumarea activității instituției prefectului în domeniul politicilor publice și electoral

Art. 19. — Obiectivul general al Serviciului monitorizarea și îndrumarea activității instituției prefectului în domeniul politicilor publice și electoral îl reprezintă asigurarea cadrului de referință corespunzător aplicării legislației specifice într-un mod coerent și unitar la nivelul instituțiilor prefectului.

Art. 20. — Serviciul monitorizarea și îndrumarea activității instituției prefectului în domeniul politicilor publice și electoral are următoarele atribuții principale:

a) îndrumarea și coordonarea activității instituțiilor prefectului pentru aplicarea într-un mod coerent și unitar a legislației referitoare la organizarea și desfășurarea alegerilor locale, parlamentare, prezidențiale și pentru Parlamentul European, precum și a referendumului național;

b) participarea la elaborarea proiectelor de acte normative referitoare la organizarea și desfășurarea alegerilor locale,

locale parțiale, parlamentare, prezidențiale și pentru Parlamentul European, precum și a referendumului național;

c) asigurarea evidenței unităților administrativ-teritoriale care îndeplinesc condițiile pentru organizarea de alegeri locale parțiale;

d) îndrumarea instituțiilor prefectului, în limita competențelor, în vederea îndeplinirii la nivelul județului sau, după caz, al municipiului București a obiectivelor prevăzute în Programul de guvernare, strategii și politici publice;

e) asigurarea aplicării la nivelul instituțiilor prefectului, într-un mod coerent și unitar, a legislației în ceea ce privește principalele activități desfășurate, prin întocmirea de circulare pentru stabilirea direcțiilor de acțiune;

f) asigurarea evidenței și monitorizarea efectuării concediilor de odihnă și a altor concedii legale ale prefectilor și subprefectilor, precum și a efectuării deplasărilor acestora în conformitate cu dispozițiile legale;

g) analiza modulului în care prefectul monitorizează implementarea, la nivelul județelor, respectiv al municipiului București, a politicilor publice promovate de către ministere și celelalte autorități ale administrației publice centrale din subordinea Guvernului și, după caz, informarea Guvernului, cu aprobarea conducerii Ministerului Afacerilor Interne;

h) îndrumarea instituțiilor prefectului cu privire la accesarea fondurilor externe nerambursabile și monitorizarea activităților desfășurate pentru implementarea proiectelor accesate;

i) monitorizarea activității de întocmire și actualizare a listei cuprinzând aleșii locali de la nivelul fiecărei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, de către instituțiile prefectului;

j) întocmirea unor puncte de vedere la interpelările și întrebările adresate prim-ministrului și ministrului afacerilor interne de către deputați și senatori, repartizate de conducerea direcției generale, potrivit domeniului de competență al serviciului;

k) elaborarea unor proiecte de acte normative și întocmirea unor puncte de vedere la proiectele de acte normative elaborate de alte entități, din domeniul de competență al serviciului, potrivit dispozițiilor conducerii direcției generale;

l) analiza și verificarea aspectelor sesizate de către petenți și formularea, în condițiile legii, a răspunsurilor la petițiile cetățenilor și organizațiilor neguvernamentale, adresate direcției generale ori ministerului și repartizate spre soluționare direcției generale de către conducerea ministerului;

m) realizarea activității de arhivare a documentelor.

SECȚIUNEA a 3-a

Obiectivul și atribuțiile Serviciului monitorizarea și îndrumarea activității instituției prefectului în domeniul verificării legalității și al serviciilor publice deconcentrate

Art. 21. — Obiectivul general al Serviciului monitorizarea și îndrumarea activității instituției prefectului în domeniul verificării legalității și al serviciilor publice deconcentrate îl reprezintă asigurarea cadrului necesar bunei desfășurări a activității instituțiilor prefectului în cele două domenii.

Art. 22. — Serviciul monitorizarea și îndrumarea activității instituției prefectului în domeniul verificării legalității și al serviciilor publice deconcentrate are următoarele atribuții principale:

a) acordarea de sprijin, la solicitarea instituțiilor prefectului, prin formularea unor puncte de vedere în legătură cu organizarea și desfășurarea activității de verificare a respectării, la nivelul județului sau, după caz, al municipiului București, a Constituției României, republicată, a legilor, a ordonanțelor și hotărârilor Guvernului și a celorlalte acte normative;

b) monitorizarea modulului de organizare și desfășurare în cadrul instituțiilor prefectului a activității de verificare a legalității actelor administrative emise sau adoptate de către autoritățile administrației publice locale și de sesizare a instanței de contencios administrativ în situația în care acestea sunt considerate ilegale;

c) monitorizarea modulului de gestionare de către instituțiile prefectului a problematicii specifice serviciilor publice deconcentrate;

d) monitorizarea, îndrumarea și controlul activității de eliberare a apostilei pentru actele oficiale administrative, inclusiv în ceea ce privește utilizarea aplicației Apostilă;

e) verificarea ordinelor cu caracter normativ transmise de către prefecti, cu formularea de propuneri conform prevederilor legale;

f) verificarea documentației transmise de către prefecti și elaborarea proiectului de aviz al ministerului pentru înființarea/desființarea de oficii prefecturale, cu formularea de propuneri conform prevederilor legale;

g) verificarea informațiilor de interes public referitoare la unele activități ale direcției generale ce urmează a fi publicate pe paginile de internet și intranet ale ministerului;

h) monitorizarea și controlul instituțiilor prefectului cu privire la activitatea colegiilor prefecturale, a comitetelor, comisiilor ori a altor structuri, constituite prin ordin al prefectului, cu excepția celor prevăzute de legile speciale din domeniul proprietății și cel al situațiilor de urgență;

i) asigurarea suportului de specialitate în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor (IT&C) la nivelul direcției generale;

j) reprezentarea direcției generale în cadrul comisiilor de specialitate și grupurilor de lucru în domeniul IT&C;

k) întocmirea unor puncte de vedere la interpelările și întrebările adresate prim-ministrului și ministrului afacerilor interne de către deputați și senatori, repartizate de conducerea direcției generale, potrivit domeniului de competență al serviciului;

l) elaborarea unor proiecte de acte normative și întocmirea unor puncte de vedere cu privire la proiectele de acte normative elaborate de alte entități, din domeniul de competență al serviciului, potrivit dispozițiilor conducerii direcției generale;

m) analiza și verificarea aspectelor sesizate de către petenți și formularea, în condițiile legii, a răspunsurilor la petițiile cetățenilor și organizațiilor neguvernamentale, adresate direcției generale ori ministerului și repartizate spre soluționare direcției generale de către conducerea ministerului;

n) realizarea activității de arhivare a documentelor.

SECȚIUNEA a 4-a

Obiectivul și atribuțiile Serviciului coordonarea activității instituției prefectului, analize și sinteze

Art. 23. — Obiectivul general al Serviciului coordonarea activității instituției prefectului, analize și sinteze îl reprezintă coordonarea activităților desfășurate de instituțiile prefectului în diferite sectoare de activitate și stabilirea măsurilor necesare în vederea îmbunătățirii acestora.

Art. 24. — Serviciul coordonarea activității instituției prefectului, analize și sinteze are următoarele atribuții principale:

a) monitorizarea activității instituțiilor prefectului cu privire la exercitarea atribuțiilor stabilite prin acte normative și realizarea sarcinilor dispuse de către Guvern și Ministerul Afacerilor Interne, cu informarea conducerii direcției generale;

b) sprijinirea instituțiilor prefectului în vederea aplicării legislației specifice domeniului lor de competență;

c) realizarea activității de verificare/control de specialitate cu privire la modul în care sunt îndeplinite sarcinile de către instituțiile prefectului, din dispoziția conducerii Ministerului Afacerilor Interne;

d) monitorizarea și controlul instituțiilor prefectului cu privire la activitatea comisiilor constituite prin ordin al prefectului pe diferite segmente de activitate, raportat la competențele ce revin prefectului;

e) monitorizarea activității instituțiilor prefectului cu privire la asigurarea și verificarea modulului de îndeplinire de către primari, respectiv președinții consiliilor județene a principalelor atribuții delegate și exercitate de către aceștia în numele statului;

f) elaborarea de analize și sinteze necesare dispunerii unor măsuri de către conducerea direcției generale și, după caz, promovarea acestora către secretarul de stat care coordonează activitatea direcției generale, în vederea emiterii unor dispoziții care să asigure aplicarea în mod unitar a prevederilor legale și îmbunătățirea activității instituțiilor prefectului;

g) îndrumarea, prin asigurarea cadrului de referință corespunzător aplicării legislației într-un mod coerent și unitar, la nivelul instituțiilor prefectului;

h) identificarea problemelor întâmpinate de instituțiile prefectului și elaborarea unor propuneri de îmbunătățire a activității acestora, în domeniul de competență al serviciului, care vor fi supuse aprobării conducerii direcției generale;

i) întocmirea și înaintarea documentației către prim-ministrul României, ca urmare a propunerii prefectului privind ocuparea funcției publice de secretar general al instituției prefectului;

j) pregătirea și elaborarea proiectelor de hotărâre a Guvernului pentru numirea, respectiv eliberarea în/din funcție a prefectilor și a subprefectilor;

k) întocmirea unor puncte de vedere la interpelările și întrebările adresate prim-ministrului și ministrului afacerilor interne de către deputați și senatori, repartizate de conducerea direcției generale, potrivit domeniului de competență al serviciului;

l) elaborarea unor proiecte de acte normative și întocmirea unor puncte de vedere cu privire la proiectele de acte normative elaborate de alte entități, din domeniul de competență al serviciului, potrivit dispozițiilor conducerii direcției generale;

m) analizarea și verificarea aspectelor sesizate de către petenți și formularea, în condițiile legii, a răspunsurilor la petițiile cetățenilor și organizațiilor neguvernamentale, adresate direcției generale ori ministerului și repartizate spre soluționare direcției generale de către conducerea ministerului;

n) realizarea activității de arhivare a documentelor.

SECȚIUNEA a 5-a

Obiectivul și atribuțiile Compartimentului monitorizarea activității instituției prefectului în domeniul serviciilor de utilități publice

Art. 25. — Obiectivul general al Compartimentului monitorizarea activității instituției prefectului în domeniul serviciilor de utilități publice îl reprezintă acordarea de sprijin și îndrumare instituțiilor prefectului în gestionarea problematicii specifice serviciilor de utilități publice și a situațiilor de criză din sfera acestora de competență la nivelul județelor sau, după caz, al municipiului București.

Art. 26. — Compartimentul monitorizarea activității instituției prefectului în domeniul serviciilor de utilități publice are următoarele atribuții principale:

a) îndrumarea instituțiilor prefectului cu privire la activitățile specifice desfășurate în realizarea serviciilor de utilități publice la nivelul județului/municipiului București în corespondență cu obiectivele cuprinse în Programul de guvernare, raportat la domeniul de competență al MAI;

b) îndrumarea instituțiilor prefectului cu privire la aplicarea legislației specifice domeniului gestionării serviciilor de utilități publice ce au incidență în realizarea politicilor publice la nivelul județului/municipiului București;

c) analizarea problemelor întâmpinate de către prefecti, în calitatea acestora de președinți ai comitetelor județene pentru situații de urgență, în vederea informării conducerii direcției generale, a secretarului de stat pentru relația cu instituțiile prefectului și a secretarului de stat, șef al Departamentului pentru Situații de Urgență;

d) efectuarea demersurilor necesare la nivelul ministerelor, ca urmare a informărilor realizate de prefecti cu privire la

problemele întâmpinate în activitatea serviciilor publice deconcentrate pe linia situațiilor de urgență;

e) întocmirea de informări, note, rapoarte și sinteze privind cheltuielile aferente operațiunilor de urgență și lucrărilor de reabilitare la nivelul județelor și al municipiului București, în vederea accesării Fondului Solidaritatea al Uniunii Europene;

f) elaborarea, împreună cu celelalte structuri ale direcției generale, de materiale de analiză necesare dispunerii unor măsuri care să asigure aplicarea în mod unitar a prevederilor legale și îmbunătățirea activității instituțiilor prefectului;

g) îndrumarea instituțiilor prefectului cu privire la elaborarea proiectelor de hotărâri ale Guvernului privind alocarea unor sume pentru înlăturarea efectelor unor calamități naturale;

h) solicitarea de informații instituțiilor prefectului cu privire la stadiul pregătirilor pentru sezonul rece la nivelul județelor, în vederea centralizării datelor respective și a informării conducerii Ministerului Afacerilor Interne;

i) monitorizarea activității personalului din cadrul instituțiilor prefectului cu atribuții în domeniul situațiilor de urgență, în ceea ce privește întocmirea, la solicitarea prefectului, a rapoartelor și informărilor privind evoluția și desfășurarea evenimentelor în situații de urgență sau de criză, potrivit art. 257 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu privire la măsurile întreprinse de autoritățile administrației publice locale;

j) îndrumarea instituțiilor prefectului cu privire la modul în care se realizează centralizarea solicitărilor autorităților administrației publice locale referitor la acordarea unor ajutoare umanitare, precum și la modul în care prefectul le repartizează în scopul protecției populației afectate de calamități naturale, epidemii, epizootii, incendii sau alte fenomene periculoase;

k) întocmirea unor puncte de vedere la interpelările și întrebările adresate prim-ministrului și ministrului afacerilor interne de către deputați și senatori, repartizate de conducerea direcției generale, potrivit domeniului de competență al compartimentului;

l) elaborarea unor proiecte de acte normative și întocmirea unor puncte de vedere cu privire la proiectele de acte normative elaborate de alte entități, din domeniul de competență al compartimentului, potrivit dispozițiilor conducerii direcției generale;

m) analizarea și verificarea aspectelor sesizate de către petenți și formularea, în condițiile legii, a răspunsurilor la petițiile cetățenilor și organizațiilor neguvernamentale, adresate direcției generale ori ministerului și repartizate spre soluționare direcției generale de către conducerea ministerului;

n) realizarea activității de arhivare a documentelor.

SECȚIUNEA a 6-a

Obiectivul și atribuțiile Compartimentului suport decizional și documente clasificate

Art. 27. — (1) Obiectivul general al Compartimentului suport decizional și documente clasificate îl reprezintă asigurarea derulării în condiții optime a procesului managerial și a gestionării documentelor, inclusiv a celor clasificate, în cadrul direcției generale.

(2) Compartimentul suport decizional și documente clasificate are următoarele atribuții principale:

a) asigurarea condițiilor organizatorice necesare desfășurării proceselor de management și de execuție în cadrul direcției generale;

b) primirea, înregistrarea, evidența, înaintarea către conducerea direcției generale a corespondenței, inclusiv a celei electronice, clasificarea, ordonarea, precum și repartizarea corespondenței pe baza rezoluției conducerii direcției generale, respectiv a șefilor structurilor de specialitate din cadrul direcției generale;

c) asigurarea expedierii corespondenței primite/trimise la/de către direcția generală și a lucrărilor întocmite în cadrul direcției generale;

d) întocmirea și actualizarea periodică a calendarului de evenimente, în funcție de regimul acestora — interne sau externe instituției;

e) organizarea activității de primire în audiență la directorul general și asigurarea evidenței modului de soluționare a problemelor sesizate;

f) asigurarea unei desfășurări a evenimentelor profesionale, prin îndeplinirea formalităților administrative de primire a persoanelor în cadrul direcției;

g) asigurarea în cadrul direcției generale a activității de informare-documentare;

h) asigurarea activităților necesare funcționării grupurilor de lucru și a ședințelor organizate la nivelul direcției generale;

i) asigurarea clasării, îndosarierii și arhivării lucrărilor primite și soluționate, respectiv a celor create în cadrul direcției generale, conform prevederilor actelor normative incidente și dispozițiilor directorului general;

j) asigurarea activității privind operațiunile de evidență, controlul existenței și inventarierea sigiliilor și a ștampilelor la nivelul direcției generale, al instituțiilor prefectului, în colaborare cu alte structuri ale ministerului cu atribuții în domeniu;

k) asigurarea primirii, evidenței, înregistrării petițiilor adresate conducerii direcției generale, precum și repartizarea acestora pe baza rezoluției conducerii direcției generale, respectiv a șefilor structurilor de specialitate din cadrul direcției generale;

l) asigurarea multiplicării documentelor conform dispozițiilor conducerii direcției generale, cu respectarea normelor legale referitoare la multiplicarea, înregistrarea și manipularea acestora;

m) asigurarea evidenței privind dinamica personalului din direcția generală, consemnarea personalului care asigură serviciul de zi pe unitate, a personalului care asigură continuitatea conducerii direcției generale și a permanenței de la domiciliu;

n) redactarea, înaintarea spre semnare și evidența dispoziției zilnice a directorului general;

o) înregistrarea și evidența registrelor, condicilor, carnetelor de borderouri și a altor documente preconstituite;

p) gestionarea, prin personal desemnat și autorizat, potrivit legii, a operațiunilor de elaborare, luare în evidență, accesare, procesare, multiplicare, manipulare, transport, transmitere, inventariere, păstrare sau distrugere a documentelor care conțin informații clasificate, în condiții de siguranță;

q) efectuarea demersurilor necesare în vederea eliberării legitimațiilor de serviciu pentru prefecți, subprefecți și întreg personalul instituțiilor prefectului;

r) realizarea activității de arhivare a documentelor.

SECȚIUNEA a 7-a

Atribuțiile Structurii de securitate

Art. 28. — Structura de securitate se subordonează nemijlocit directorului general adjunct anume desemnat de directorul general și desfășoară activitățile necesare implementării măsurilor de protecție a informațiilor clasificate în cadrul direcției generale.

Art. 29. — Structura de securitate are următoarele atribuții:

a) punerea în aplicare și verificarea respectării prevederilor legale privind protecția informațiilor clasificate în direcția generală;

b) întocmirea programului de prevenire a scurgerii de informații clasificate, pe care îl supune avizării Direcției Generale de Protecție Internă și aprobării directorului general, și acționarea în vederea aplicării acestuia;

c) coordonarea activităților de protecție a informațiilor clasificate desfășurate de personalul direcției generale în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu;

d) asigurarea relaționării cu Direcția Generală de Protecție Internă pe linia protecției informațiilor clasificate;

e) monitorizarea activității de aplicare a normelor de protecție a informațiilor clasificate și a modului de reglementare a acestora în cadrul direcției generale;

f) consilierea conducerii direcției generale în legătură cu toate aspectele privind securitatea informațiilor clasificate;

g) informarea conducerii direcției generale și Direcției Generale de Protecție Internă despre vulnerabilitățile și riscurile existente în sistemul de protecție a informațiilor clasificate și formularea de propuneri de măsuri pentru înlăturarea acestora;

h) acordarea de sprijin reprezentanților autorizați ai Direcției Generale de Protecție Internă pe linia verificării persoanelor pentru care se solicită accesul la informații clasificate;

i) organizarea, în colaborare cu Direcția Generală de Protecție Internă, de activități de pregătire specifică a persoanelor care au acces la informații clasificate;

j) asigurarea păstrării, organizarea și actualizarea, cu caracter permanent, a evidenței certificatelor de securitate și autorizațiilor de acces la informații clasificate pentru personalul direcției generale;

k) întocmirea și actualizarea listelor informațiilor clasificate elaborate sau păstrate de direcția generală, pe clase și niveluri de secretizare;

l) prezentarea directorului general de propuneri pentru stabilirea sectoarelor și a locurilor de importanță deosebită pentru protecția informațiilor clasificate din sfera de responsabilitate;

m) efectuarea, cu aprobarea conducerii direcției generale, de controale privind modul de aplicare a măsurilor legale de protecție a informațiilor clasificate;

n) asigurarea implementării măsurilor de protecție a informațiilor clasificate în sistemele informatice și de comunicații din cadrul direcției generale;

o) exercitarea de alte atribuții în domeniul protecției informațiilor clasificate, potrivit legii;

p) realizarea activității de arhivare a documentelor.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 30. — (1) În cadrul relațiilor de serviciu/muncă funcționează principiul egalității de tratament față de toți angajații.

(2) Sunt interzise orice formă de discriminare, bazată pe criteriul de sex, orientare sexuală, caracteristici genetice, vârstă, apartenență națională, rasă, culoare, etnie, religie, origine socială, handicap, situație sau responsabilitate familială, apartenență ori activitate sindicală, funcție sau apartenență la o anumită categorie profesională, precum și emiterea oricărei dispoziții în măsură de a discrimina o persoană.

(3) Pentru prevenirea și eliminarea oricărui comportamente, definite drept discriminare, direcția are obligațiile prevăzute de Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

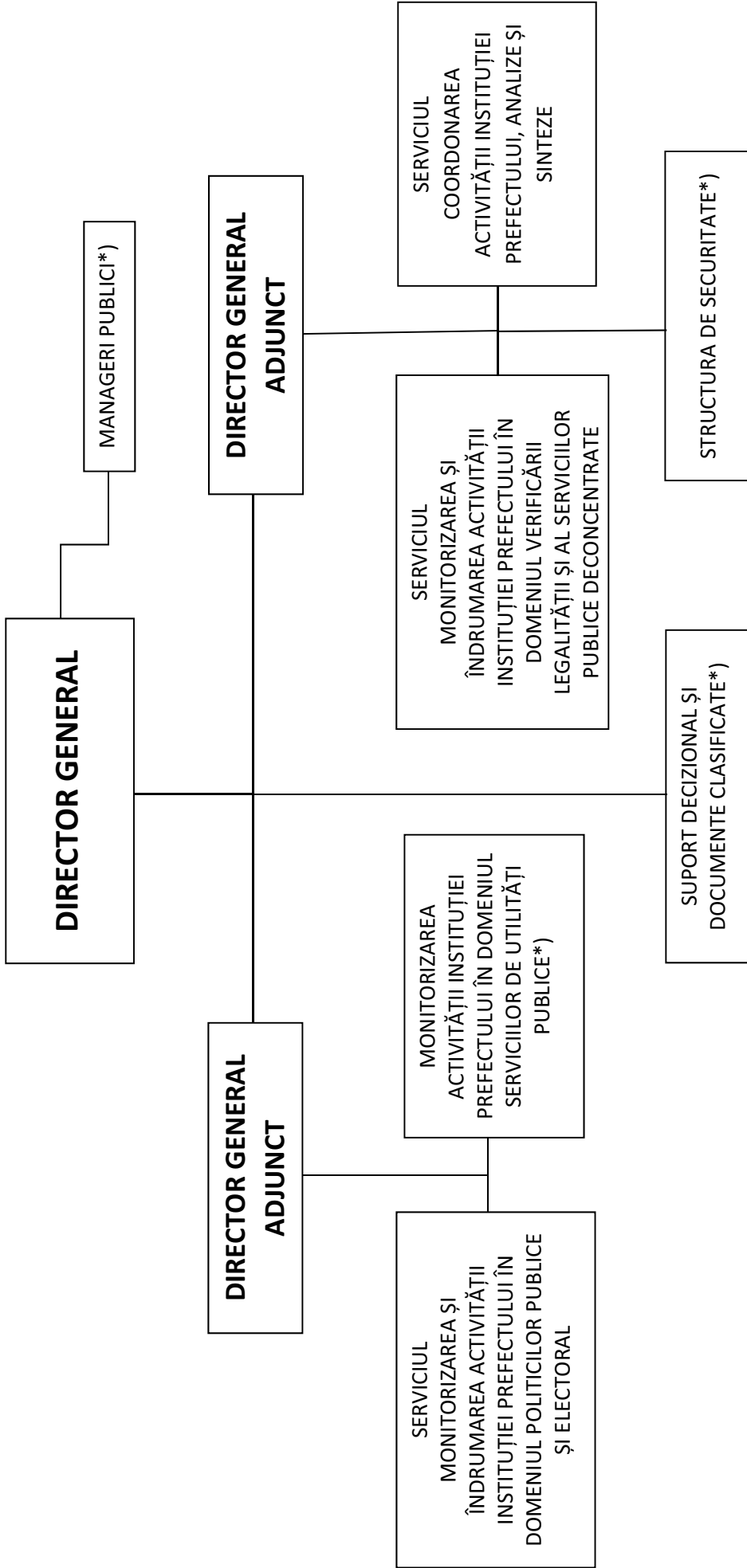
(4) Soluționarea sesizărilor și reclamațiilor privind discriminarea se realizează în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 31. — Activitățile, metodele, mijloacele, procedeele utilizate și sarcinile concrete ce revin personalului direcției generale se stabilesc prin dispoziții, proceduri și fișele posturilor.

Art. 32. — Personalul direcției generale este obligat să cunoască și să aplice întocmai prevederile prezentului regulament, potrivit atribuțiilor specifice.

Art. 33. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul regulament.

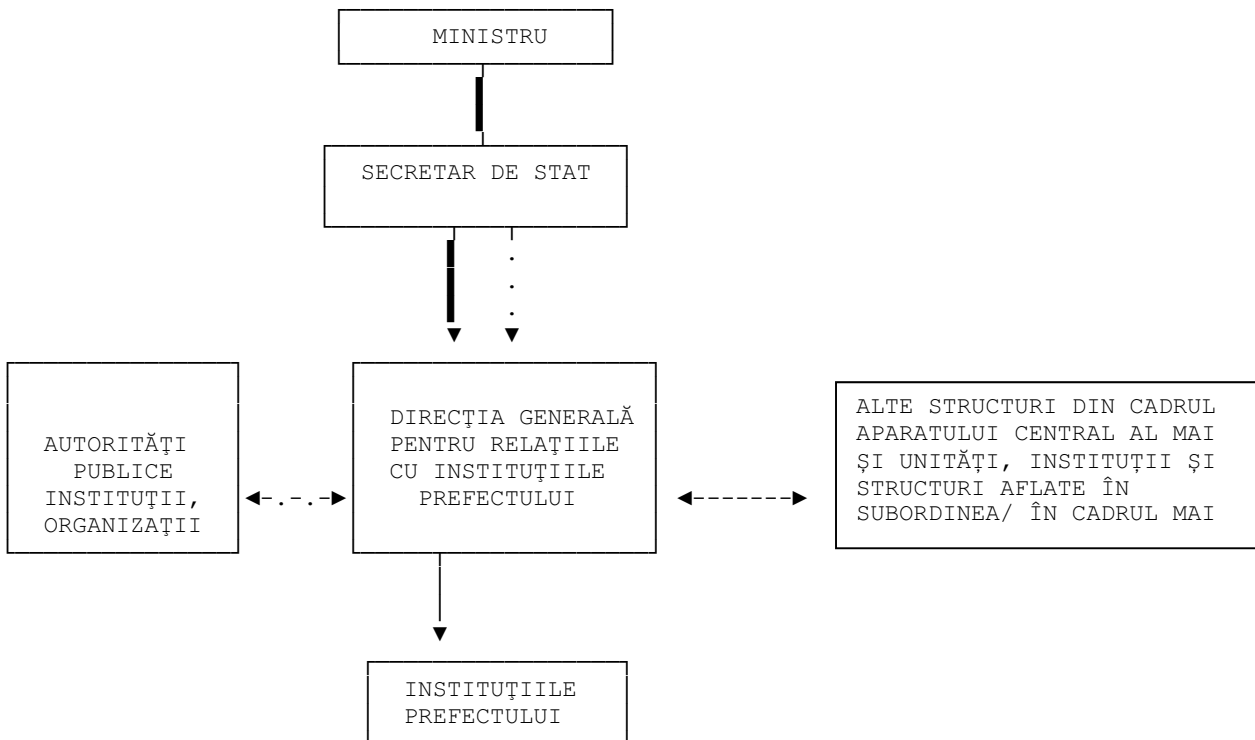
ORGANIGRAMA
 Direcției generale pentru relațiile cu instituțiile prefectului

*) La nivel de compartiment.

¹⁾ Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

DIAGRAMA
principalelor relații ale Direcției generale pentru relațiile cu instituțiile prefectului

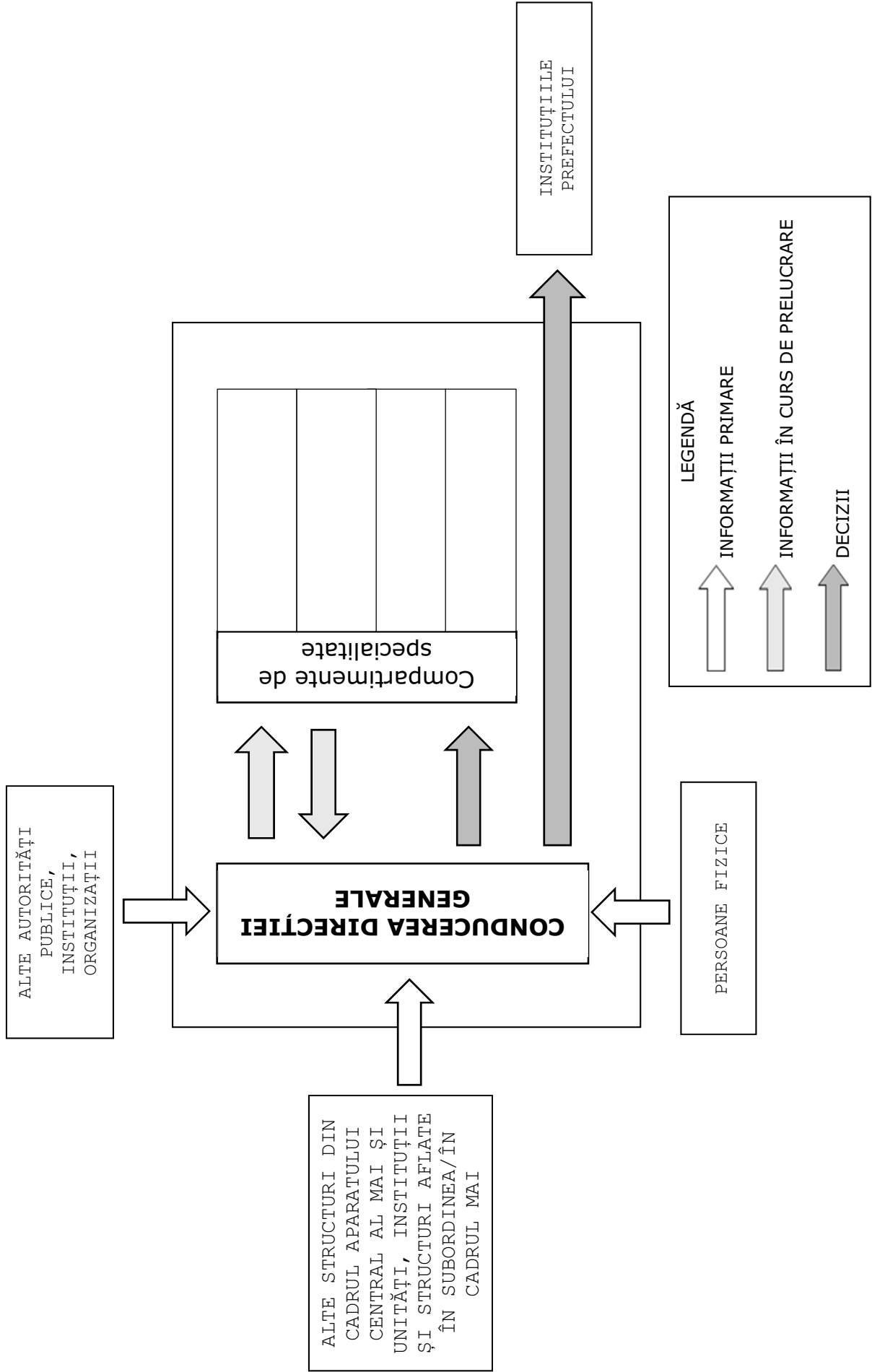

LEGENDĂ

- Relații de autoritate ierarhică
- ..... Relații de coordonare
- Relații de autoritate funcțională și de coordonare
- Relații de cooperare
- .-.-.- Relații de colaborare

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

SISTEMUL INFORMACIONAL-DECIZIONAL
în cadrul Direcției generale pentru relațiile cu instituțiile prefectului

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR

ORDIN
privind informarea consumatorilor la comercializarea produselor preambalate
al căror volum sau a căror greutate a scăzut

Având în vedere prevederile art. 18—20 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Referatului întocmit de Direcția generală control și supraveghere piață și armonizare europeană nr. 4.460 din 14.05.2024,

vicepreședintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emite următorul ordin:

Art. 1. — În scopul asigurării unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor și a unei bune funcționări a pieței interne, prin prezentul ordin sunt reglementate aspecte referitoare la protejarea directă și indirectă a consumatorilor împotriva unor disfuncționalități ale pieței cu repercusiuni asupra acestora, prin informarea cu privire la anumite practici comerciale care presupun reducerea volumului sau greutății unui produs în condițiile menținerii aceluiași preț.

Art. 2. — Prezentul ordin stabilește obligația operatorilor economici care comercializează la raft produse destinate consumului în spații de vânzare de a informa consumatorii complet, corect și precis cu privire la modificarea cantităților de produs prin reducerea volumului sau greutății acestora, având prezentarea, ambalajul, forma, dar fără a se limita la acestea, identice, în condițiile menținerii aceluiași preț. Prezentul ordin nu se aplică vânzătorilor la distanță.

Art. 3. — Operatorii economici se asigură de existența prețului pe unitatea de referință la locul de comercializare la care aplică modificarea volumului sau a greutății produsului.

Art. 4. — (1) Atunci când operatorul economic oferă spre vânzare un produs preambalat a cărui volum sau a cărui greutate a fost redusă, acesta are obligația informării consumatorilor cu privire la faptul că produsul a fost modificat

sub aspectul volumului sau greutății chiar în condițiile existenței aceluiași preț de vânzare.

(2) Informarea va fi făcută în același câmp vizual într-o formă vizibilă și lizibilă prin folosirea de către operatorii economici a mesajului din placheta prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Obligația de informare prevăzută la art. 2 se aplică pe o perioadă de cel puțin 30 de zile de la data punerii în vânzare, la raft, a produsului cu volum sau greutate redusă.

Art. 5. — Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

★

Prezentul ordin a fost adoptat cu respectarea procedurii de notificare prevăzute de Directiva (UE) 2015/1.535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale, transpusă în legislația română prin Hotărârea Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,
Sebastian-Ioan Hotca

București, 14 mai 2024.
Nr. 539.

ANEXĂ*)

<div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: 0 auto;"></div> <p>POZĂ PRODUS</p>	<p>PRODUS CU *</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 5px auto; width: 80%;">VOLUM/ GREUTATE REDUS(Ă)**</div> <p>DAR*</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 5px auto; width: 80%;">PREȚUL A RĂMAS ACELAȘI**</div>
--	--

DIMENSIUNE PLACHETĂ: ÎNĂLȚIME 15 CM, LĂȚIME 10 CM

FONT: * TIMES NEW ROMAN 16

** TIMES NEW ROMAN 18 BOLD

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL

BIROUL ELECTORAL CENTRAL
PENTRU ALEGEREA SENATULUI ȘI A CAMEREI DEPUTAȚILOR
DIN ANUL 2024

H O T Ă R Ă R E
privind interpretarea prevederilor art. 13 alin. (2) și (10)
din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului
și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea
și funcționarea Autorității Electorale Permanente,
cu modificările și completările ulterioare

Având în vedere dispozițiile art. 13 alin. (1), (2) și (10) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora desemnarea celor 3 judecători care intră în alcătuirea birourilor electorale de circumscripție se face de către președintele tribunalului, prin tragere la sorți dintre judecătorii în exercițiu ai tribunalului județean, respectiv ai Tribunalului București, pentru Circumscripția Electorală București și pentru circumscripția electorală pentru cetățenii români cu domiciliul sau reședința în afara țării, iar, în cazul oficiilor electorale, președintele oficiului electoral și locțiitorul acestuia sunt magistrați desemnați de președintele Tribunalului București, prin tragere la sorți, pe funcții, dintre judecătorii în exercițiu ai judecătoriei sectorului, luând în considerare prevederile art. 175 și ale art. 181 din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare,

văzând dispozițiile art. 51 alin. (1) din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, cu modificările ulterioare, potrivit cărora „președinții și vicepreședinții instanțelor judecătorești iau măsuri pentru organizarea și buna funcționare a instanțelor pe care le conduc și, după caz, a instanțelor din circumscripțiile acestora (...)”, precum și ale art. 8 alin. (1), cu trimitere la dispozițiile art. 7 alin. (1) lit. a) și d) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecătoria Consiliului Superior al Magistraturii nr. 3.243/2022, cu modificările ulterioare, referitoare la modalitatea de exercitare a prerogativelor manageriale de către președintele tribunalului, în temeiul art. 12 alin. (1) lit. a) și alin. (5) din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare,

Biroul Electoral Central h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Prin sintagma „judecător în exercițiu” prevăzută la art. 13 alin. (2) și la alin. (10) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, se înțelege exclusiv judecătorul care își desfășoară efectiv activitatea în cadrul instanței menționate expres în lege, și nu judecătorul delegat sau detașat la o altă instanță/instituție.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Biroului Electoral Central,
Adrian Glugă

București, 9 septembrie 2024.
Nr. 2/H.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 567615